

Bogár László: Demokrácia

2023 szeptember 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A liberális demokrácia globális véleményhatalmának egyik csúcsfegyvere, a New York Times véleményrovatában megjelent egy szürreális elemzés...

A választások károsak a demokráciára címmel. Els?re az ember ezt valami abszurd viccnek gondolná, hogy hát

persze, még szép, hogy a választó csak „útban van”, sokkal egyszer?bb, könnyebb és f?ként olcsóbb volna a liberális demokrácia üzemeltetése választások nélkül. Figyelemre méltó a cikk írójának érvelése is, miszerint a választásokon induló személyek mind „rossz emberek”, mert puszta hatalomvágyból cselekednek. Persze itt is egyszer?bb volna, hogy aki indul a választásokon, az, ha nyer, akkor ennek nagyon örül, megköszöni, de amúgy esze ágában sincs betölteni az elnyert funkciót, mert egy „jó ember” ilyet nem tesz. Ám a slusszpoén csak ezután jön, mert a megoldást abban látja a szerz?, hogy az indulók között lottósorsolással döntik el, hogy ki nyer.

Az ember nehezen tud szabadulni a gyanútól, hogy itt valami nagyon abszurd dolog történik, és e nyilvánvaló „bomlástermék” megjelenésének, amelyet ez az írás képvisel, mélyebb okai lehetnek. Érdemes talán eltöprengeni azon, hogy vajon mi. A churchilli bon mot szerint a demokrácia a legrosszabb politikai berendezkedés, nem számítva az összes többit. Ebb?l persze kissé elhamarkodottan arra a következtetésre is juthatnánk, hogy a demokrácia a létez? világok legjobbika, a „történelem vége”, ahonnan már nincs tovább, mert ennél tökéletesebb berendezkedés elméletileg sincs és nem is lehet, a gyakorlatról már nem is beszélve. Ez egy nagyon tetszet?s érvelés, egyetlen aprócska hibája van neki, az, hogy hamis. A liberális demokrácia ugyanis valójában a nyugatias modernitás, magyarul kapitalizmus hatalmi konstrukciója, amelynek egyetlen történelmi funkciója van: az, hogy a látványtechnikai felszínen trükkök százaival azt a hamis látszatot keltse, hogy a „szabad piacgazdaság” ugyanaz a gazdaságban, mint a liberális demokrácia a társadalomban. Az igazság azonban ezzel szemben az, hogy a kapitalizmus egy létfelél? berendezkedés, amely csak brutális léter?szak fenntartásával keltheti a m?köd?képesség, s?t sikeresség látszatát.

A liberális demokrácia feladata az, hogy elfedje ezt a végzetes civilizációs zsákutcát, a küls? és bels? természet kifosztására épül? rendszer abszurd mivoltát. És hogy megakadályozza azt, hogy e kifosztás nyomán létrejöv?, permanens polgárháború szétverje a berendezkedést. Nem lebecsülve e procedurális aktust, vagyis hogy a demokrácia mint rejtett diktatúra még mindig jobb, mint a nyílt és brutális er?szak folyamatos örvénylése, a liberális demokrácia csak arra szolgál, hogy „láthatatlanná” tegye ezt a léter?szakot. Azt például, hogy az Egyesült Államok részben nemzetállam, amelyet egy kegyetlen rend?rállam próbál legalább rendészetileg egyben tartani, egyre kevesebb sikerrel. Mint világbirodalom globális katonai diktatúraként, er?szakkal próbálja „exportálni a demokráciát”, amelynek fels?bbrend?ségér?l a jelek szerint még nincs teljes mértékben meggy?zve a világ népességének többsége.

Pedig milyen szép is lenne, ha a mindenkori világbirodalom (amely most Amerika), s?t, a felette álló „birodalomkiválasztó f?hatalom” mindig, minden kérdésben kikérné a világ nagyjából hatmilliárd feln?tt lakójának a részletes véleményét. Amúgy elméletileg soha senki nem tett kísérletet arra, hogy teoretikusan levezesse, miért is kellene „uralkodnia” a népnek, és pláne, hogy mégis kin uralkodna ez a nép, ha egyszer mindenki a nép része. Volt is egy ilyen magyar vicc a hetvenes években, hogy a népi demokrácia a munkásosztály „önuralmi” szervezete. Hát, kétségtelenül sok önuralomra van szükség ahhoz, hogy valahogy feldolgozzuk magunkban a nyugatias modernitásnak ezt az egész hazug talapzatát, de mivel ez egy parazita létmód, amely feléli az emberi létezés küls? és bels? természetét, így ennek kimondhatóságát a rendszer minden létez? er?szak alkalmazásával meg fogja akadályozni egészen a teljes összeomlásig, ami, ahogy ez most kinéz, nem lesz elkerülhet?.

És ha ezek után valóban kíváncsiak lennénk arra, hogy kik is gyakorolják a hatalmat például az amerikai nemzetállam és az erre a talapzatra épített világbirodalom felett, akkor nem vagyunk könny? helyzetben. Egyszer?bb talán el?bb arra válaszolni, hogy kik nem gyakorolják a hatalmat e komplexum felett, mert itt els? helyen magát az amerikai népet kell említenünk, már amennyiben egyáltalán értelmezhet? az a fogalom, hogy amerikai nép, hisz az a brutális er?szakkal összetákolt (manufactured), kaotikusan örvényl? jelenségnyaláb, amely amerikai népnek nevezi magát („we, the people…”), eleve definiálhatatlan entitás. És persze nem gyakorolhat semmilyen hatalmat az a szánalmas, demens aggastyán sem, aki számára már a saját teste elemi fiziológiai összetartása is megoldhatatlan feladat, és aki történetesen az Amerikai Egyesült Államok elnöke. „Üzemeltet?i” ezzel is azt üzenik, hogy gátlástalanul azt tehetnek, amit csak akarnak, és ebben sajnos igazuk is van.

A legfels? szint? vezet?k pozíciójába egyébként el?szeretettel helyez a kiválasztó hatalom színészeket, bohócokat és más bábfigurákat. A tényleges irányítás azok kezében van, akik többnyire a nemzetállam Amerika „hivatalos” adminisztrációjába beépített, rejtett államban, a deep state-ben tevékenykednek. A birodalom globális stratégiájának megformálása sokkal inkább van Victoria Nuland, mint az elnök kezében.

Ha meg akarjuk ismerni a világ valóságos m?ködését, el?bb a demokrácia nev?, mérgezett fogalom csapdájából kell kilépnünk, amely nem lesz egyszer?.

Bogár László

A szerz? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló